

Paweł Kobes

"Bezpieczeństwo wewnętrzne :
podręcznik akademicki", Zbigniew
Ścibiorek, Bernard Wiśniewski, Rafał
Bolesław Kuc, Andrzej Dawidczyk,
Toruń 2015 : [recenzja]

Zeszyty Naukowe Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w
Legnicy 16 (3), 85-86

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

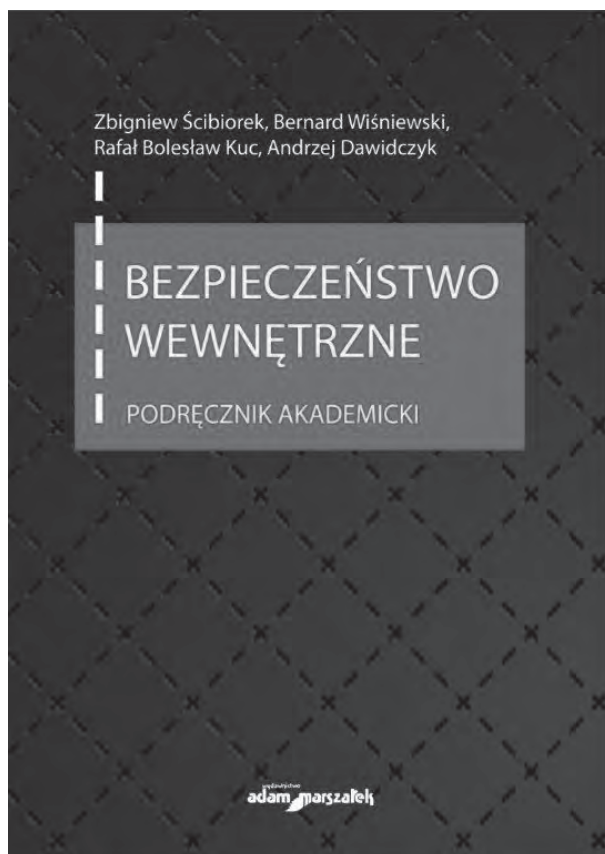
Paweł Kobes

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Witelona w Legnicy

**Recenzja książki: Zbigniew Ścibiorek, Bernard Wiśniewski,
Rafał Bolesław Kuc, Andrzej Dawidczyk, *Bezpieczeństwo
wewnętrzne. Podręcznik akademicki*, Wydawnictwo Adam
Marszałek, Toruń 2015, s. 464**

Bezpieczeństwo wewnętrzne państwa jest pojęciem bardzo pojemnym, bo taki też jest wachlarz zadań instytucji publicznych w tym obszarze. Są one bowiem zdekoncentrowane, gdyż znajdują się w gestii szeregu organów administracji rządowej – zespolonej i niezespolonej, jak również zdecentralizowane, ponieważ w znacznej mierze zadania te są realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego. W omawianym kontekście należy również zauważyć, że bezpieczeństwo wewnętrzne jest rodzajowym dobrem prawnym, którego ochrona zagwarantowana jest w różnych miejscach systemu prawa w Polsce. Można więc stwierdzić, że istota bezpieczeństwa wewnętrznego państwa obejmuje – w różnym zakresie – praktycznie wszystkie sfery administracji publicznej kraju.

Z tym bardzo szerokim problemem zmierzili się Autorzy recenzowanej publikacji, dzieląc ją na trzy zasadnicze obszary tematyczne zawierające bardziej szczegółowe rozdziały tworzące spójną całość. Pierwsza część zatytułowana *Podstawy bezpieczeństwa wewnętrznego* dotyczy problemów definicyjnych bezpieczeństwa wewnętrznego, również z punktu widzenia elementu nauk o bezpieczeństwie,

rozważając ten problem na poziomie funkcji państwa, ale też potrzeb jednostki. W tym miejscu Autorzy zaakcentowali fakt, że bezpieczeństwo należy do najważniejszych potrzeb człowieka. Ta część opracowania zawiera również szerokie spojrzenie na rodzaje bezpieczeństwa. W pierwszej części książki Autorzy pokazali również spojrzenie na bezpieczeństwo przez pryzmat historycznych uwarunkowań geopolitycznych determinujących zmiany w sposobie kształtowania bezpieczeństwa wewnętrznego aż po współczesne i przyszłe wyzwania stojące przed państwem, a związane z zapewnieniem bezpieczeństwa wewnętrznego.

Część druga, zatytułowana *Prawno-organizacyjne aspekty bezpieczeństwa wewnętrznego*, koncentruje się na instytucjach odpowiedzialnych za bezpieczeństwo wewnętrzne, na ich strukturze organizacyjnej i zadaniach wynikających z tego obszaru aktywności, również w kontekście stanów nadzwyczajnych. Autorzy w tej części publikacji porządkują czasami bardzo zagmatwane relacje prawno-kompetencyjne pomiędzy poszczególnymi obszarami działania instytucji państwowych, co nierzadko skutkuje sporem negatywnym wiążącym się często z opóźnieniem reakcji na działania mające przeciwdziałać sytuacjom godzącym w bezpieczeństwo wewnętrzne.

Z kolei część trzecia pt. *Metody, techniki, narzędzia w planowaniu bezpieczeństwa wewnętrznego* ma charakter bardziej praktyczny z punktu widzenia podmiotów opracowujących elementy planowania bezpieczeństwa wewnętrznego na różnych płaszczyznach. W tej części książki Autorzy wykorzystali również swoją wiedzę praktyczną, dzięki czemu mogli zaakcentować pewne prawidłowości w tworzeniu tych elementów planowania.

Konstatacja, jaka nasuwa się po lekturze książki, pozwala również na stwierdzenie, że jej Autorzy włączyli się do toczącej się od wielu lat dyskusji na temat decentralizacji zadań państwa, w tym również z zakresu bezpieczeństwa wewnętrznego. Bowiem w omawianym kontekście jawi się ważne pytanie, na ile jednostki samorządu terytorialnego są w stanie przyjąć zadania państwa związane z zapewnieniem bezpieczeństwa wewnętrznego kraju i w jakim zakresie należy wzmocnić je strukturalnie oraz normatywnie.

Zaletą recenzowanej książki jest to, że – między innym z uwagi na to, iż jej Autorzy są zarówno teoretykami, jak i praktykami z zakresu podjętego w przedmiotowej publikacji tematu – może być ona adresowana do studentów kierunków, na których wykłada się bezpieczeństwo wewnętrzne czy też administrację, a także do wszystkich instytucji mających w swoich zakresach przedmiotowych zadań działania zorientowane na ochronę bezpieczeństwa wewnętrznego państwa. Ponadto, mimo że w tytule książki zaznaczony jest jej podręcznikowy charakter, Autorzy w wielu miejscach w sposób charakterystyczny dla naukowych dociekań odnoszą się do wielu ważnych aspektów, w tym zagrożeń dla bezpieczeństwa wewnętrznego, co dodatkowo podnosi walor recenzowanej książki.